

Protokollat med tilkendegivelse af 18. maj 2011

i

faglig voldgift:

HK/STAT

for

A,

B,

C,

D og

E

(advokat Peter Breum)

mod

Finansministeriet, Personalestyrelsen

for

SKAT

(kammeradvokaten ved advokat Niels Banke)

Sagens baggrund og behandling

HK/STAT's medlemmer, A, B, C, D og E, blev i 2006 af SKAT udvalgt til overflytning fra Skattecenter Maribo til et nyt Betalingscenter i Ringkøbing, og de blev – da de nægtede at lade sig forflytte – herefter afskediget.

Klageskrift i sagen blev oprindeligt udtaget den 30. april 2007. Der blev heri nedlagt påstand om, at SKAT skulle tilpligtes at betale en godtgørelse til hver af de 5 medlemmer på indtil 78 ugers løn. Om problemstillingen i sagen hedder det i klageskriftet under overskriften ”Sagsfremstilling” indledningsvis:

”Disse voldgiftssager vedrører spørgsmålet om, hvorvidt HK’s medlemmer er blevet udvalgt til overflytning fra deres arbejdsplads i Maribo til et nyt etableret Betalingscenter i Ringkøbing alene på baggrund af deres alder, og om afskedigelserne dermed strider mod diskriminationsloven.

Subsidiært skal retten tage stilling til, om udvælgelsen af HK’s medlemmer har været saglige eller usaglige og dermed om den vilkårsændring, der ligger i overflytningen fra Maribo til Ringkøbing, er saglig.”

Parterne enedes efter klageskriftets udfærdigelse om at udskille spørgsmålet om, hvorvidt der var sket aldersdiskrimination, til prøvelse ved domstolene, og voldgiftssagen blev herefter sat i bero herpå.

Stævning blev udtaget den 2. juli 2007 ved Københavns Byret, som afsagde dom i sagen den 2. februar 2009 (sag BS 32C-4095/2007). Denne dom blev af SKAT anket til Østre Landsret, som ved dom af 11. november 2009 (6. afd. a.s. nr. B-413-09) tilkendte A, B, C, D, og E hver en godtgørelse på 200.000 kr. med procesrente fra sagens anlæg i henhold til § 7, stk. 1, jf. § 2, stk. 1, i lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet mv.

Efter afsigelsen af landsrettens dom angår tvisten, om A, B, C, D og E udover den af landsretten tilkendte godtgørelse efter forskelsbehandlingsloven også har krav på godtgørelse i henhold til overenskomstens bestemmelser om usaglig afskedigelse, jf. klageskrift af 22. april 2010.

Da der ikke har kunnet opnås enighed mellem parterne, er sagen indbragt for denne voldgiftsret bestående af faglig sekretær Hugh Child og faglig sekretær Mette Henriksen, begge udpeget af klager, Chefkonsulent Anne Rosendal og fuldmægtig David Sembach Nielsen, begge udpeget af indklagede, samt som opmand højesteretsdommer Lene Pagter Kristensen.

Sagen blev forhandlet den 18. maj 2011, hvor HK/STAT var repræsenteret ved advokat Peter Breum og Personalestyrelsen ved advokat Niels Banke.

HK/STAT nedlagde påstand om, at SKAT skal betale en godtgørelse for usaglig opsigelse til A, B, C, D og E med procesrente fra voldgiftssagens anlæg.

Personalestyrelsen nedlagde påstand om afvisning, subsidiært frifindelse.

Der blev afgivet forklaring af A, B, C, D og E, hvorpå sagen blev procederet.

Der blev ikke opnået flertal for en afgørelse blandt de af parterne valgte medlemmer, og afgørelsen blev herefter overladt til opmanden.

Opmandens begrundelse og resultat

Ad indklagedes afvisningspåstand:

Indklagede har til støtte for sin afvisningspåstand anført, at klager ikke kan tage sit subsidiære anbringende op og kræve dette gjort til genstand for prøvelse, efter at klager ved Østre Landsrets dom har fået medhold i sit principale anbringende om tilkendelse af en godtgørelse i henhold til forskelsbehandlingsloven, ligesom indklagede har henvist til, at klager ikke har krav på at få berettigelsen af de samme afskedigelser bedømt i et nyt forum.

Parterne har imidlertid været enige om at udsætte voldgiftssagen på en domstolsprøvelse af, hvorvidt der er sket en retsstridig aldersdiskrimination, og voldgiftssagen angår efter afsigelsen af landsrettens dom, om klagers 5 medlemmer ud over krav på godtgørelse efter forskelsbehandlingsloven tillige har krav på at få en godtgørelse for usaglig afsked i henhold til overenskomstens bestemmelser. Da klager har en retlig interesse i at få dette spørgsmål prøvet, kan der ikke gives indklagede medhold i den nedlagte afvisningspåstand.

Ad sagens realitet:

Om der tilkommer HK's medlemmer en godtgørelse, skal bedømmes efter Fællesoverenskomsten, herunder overenskomstens § 18, stk. 10, hvorefter voldgiftsretten fastsætter godtgørelsens størrelse under hensyn til sagens omstændigheder og pågældendes anciennitet i staten mv., og § 18, stk. 11, hvorefter voldgiftsretten – hvis den afskedigede efter lovgivningen har en bedre retsstilling end efter bestemmelserne i stk. 9 og 10 – skal lægge denne lovgivning til grund ved afgørelsen af sagen.

Voldgiftssagen har som nævnt været sat i bero på udfaldet af en retssag, hvorunder HK's 5 medlemmer gjorde krav på og fik tilkendt godtgørelse for aldersdiskrimination i henhold til forskelsbehandlingsloven, jf. Østre Landsrets dom af 11. november 2009. Det fremgår af dommen, at landsretten efter bevisførelsen fandt, at HK's medlemmer havde påvist indicier for, at der var udøvet forskelsbehandling på grund af alder, og at det herefter påhvilede SKAT at bevise, at lovens ligebehandlingsprincip ikke var blevet krænket, jf. forskelsbehandlingslovens § 7 a. SKAT skulle herefter bevise, at der ikke var sket en forskelsbehandling med hensyn til alder ved udvælgelsen af HK's 5 medlemmer til Betalingscenteret i Ringkøbing. Landsretten fandt ikke, at SKAT havde løftet denne bevisbyrde, og landsretten lagde herunder vægt på det under sagen oplyste om, i hvilke situationer der var blevet taget sociale hensyn, og over for hvem dette var sket. De tilkendte godtgørelser for overtrædelse af forskelsbehandlingslovens § 2, stk. 1, blev endvidere udmålt under hensyn til, at overtrædelsen havde været en medvirkende årsag til, at medlemmerne var blevet afskediget, ligesom der ved godtgørelsernes udmåling blev taget hensyn til medlemmernes lange anciennitet.

Der er således ved landsrettens dom blevet tilkendt HK's medlemmer en godtgørelse på hver 200.000 kr. for afskedigelser, som arbejdsgiveren ikke har kunnet bevise var saglige, som følge af at arbejdsgiveren ikke kunne løfte bevisbyrden for, at der var taget samme – herunder sociale – hensyn til alle uanset alder. Der er endvidere ved godtgørelsernes udmåling taget hensyn til, at overtrædelsen af forskelsbehandlingsloven resulterede i usaglige afskedigelser, og der er på

baggrund af forskelsbehandlingslovens særlige saglighedskriterier udmålt en skærpet godtgørelse. Det vil derfor føre til en dobbelt kompensation, såfremt de 5 medlemmer skulle kunne kræve en yderligere godtgørelse i anledning af de samme afskedigelser med henvisning til overenskomstens generelle saglighedskriterier. Krav om en sådan dobbelt kompensation kan ikke støttes på fællesoverenskomstens § 18, stk. 10 og 11. Følger det af lovgivningen, at en afskediget har en bedre retsstilling end efter § 18, stk. 10 (om voldgiftsrettens fastsættelse af godtgørelsen), skal voldgiftsretten lægge denne lovgivning til grund ved afgørelsen af sagen, men det kan ikke af bestemmelserne udledes, at der skal ske en kumulation af godtgørelser for de samme forhold.

Det følger af det anførte, at der ikke kan gives klager medhold i den nedlagte påstand, og en eventuel kendelse vil derfor falde ud til fordel for den af Personalestyrelsen nedlagte påstand om frifindelse.

Parterne tog denne tilkendegivelse til efterretning og var enige om, at sagen afsluttes ved, at tilkendegivelsen dem imellem tillægges virkning som en kendelse, ligesom hver part bærer egne omkostninger ved sagens behandling og halvdelen af udgiften til opmanden.

København, den 20. maj 2011

Lene Pagter Kristensen